

er af et æret Medlem, jeg tror det var det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauer), blevet berørt en Tanke, som oftere har været fremsat, og som specielt under Udvalgets Forhandlinger med den ærede Finansminister ogsaa kom tilorde. Det var nemlig at gaa akkurat den modsatte Vej ad den, som der tænkes paa ved de Uendlingsforslag, som foreligge her, nemlig istedetfor at centralisere Indbetalingen af de direkte Skatter m. m., at decentralisere Amtstueforretningerne langt mere, end det nu er Tilfældet. Det er klart, og det vilde jo være i Befolkningens velforstaede Interesse, dersom den paa ethvert større Opbeholdskontor, f. Ex. for indirekte Skatter, ogsaa kunde indbetale de direkte Skatter o. desl.; men det maa jo samtidig indrømmes, at Vanskelighederne derved ikke ligge i de Udgifter, som det ville koste, thi Udgifterne derved vilde vistnok være forholdsvis temmelig ringe, men i at finde de Personligheder, der egne sig til de derved opstaaende kombinerede Poster. Og naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds specielt med Henhyn til Wrsø sagde, at der der nok vilde findes en Personlighed, der kunde udrette begge Forretninger dertil, vil jeg dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, skjøndt Wrsø jo er en meget smuk Ø, er dens Beliggenhed dog ikke af den Art, der mest tiltrækker Folk med større Gøner, og det kunde da dog være vanskeligt nok der at finde en Mand, som kunde udføre alle de dertil hørende Forretninger, og som man kunde betro dem til med fuldstændig Tillid til, at de vilde blive godt besørge. Et Punkt, hvor der vilde have kunnet finde en Tilnærmelse Sted mellem det Mindretal, jeg her repræsenterer, og det ærede Flertal, var med Henhyn til de to Embeder i Rjøbenhavn og Frederiksberg, men den Nedsættelse, som det ærede Flertal her har gjort, er forekommet os altfor stor. En mindre Nedsættelse vilde vi vistnok kunne have sluttet os til; men jeg skal paa den anden Side bemærke, at enhver, selv en mindre Nedsættelse har sine Betænkeligheder ved disse to Embeder, thi det maa jo vel erindres, at med den store Gage følger en meget stor Opbeholdskontor. Der gaar overordentlig store Summer gennem en saadan Mandes Hænder. Saa store og saa mangeartede ere hans Forretninger, at han ikke selv kan besørge dem alle, og at han maa stole paa en hel Del Folk, som afhænge ubeløstende af ham. Og hvad der smulrer hen derved og forsvinder mellem Aar og Dag ved Uagtsomhed og vel ogsaa ved Defraudation, er af den Slags Ting, som ikke er til at beregne, og som i Forening med den Betaling, Vedkommende altid maa yde for at faae en saa stor Kaution, som her forlanges, gjør Risikoen ved at have et saadant Embede meget stor. Dersom der er Tale om mange Embeder i Landet af den Størrelse, saa var det en anden Sag, saa maatte man selvfølgelig mere have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgs-

maal, men her er kun Tale om to Embeder, og jeg tror, som sagt, ikke, at det vilde være rigtig at gaa i hvert Fald saa vidt, som det ærede Flertal er gaaet. Det var, som sagt, paa Nibe Amtstue og paa disse to sidstnævnte Embeder, at det Mindretal, hvortil jeg hører, kunde gaa med, men alle de andre Forslag maa vi i ethvert Tilfælde paa det Bestemteste fraraade, og jeg skal i Genhold til, hvad jeg her har ytret, ogsaa raade vore Meningsfæller og dem, som maatte finde de Bemærkninger, jeg har fremsat, velbegrundede, at stemme mod alle de her fremsatte Uendlingsforslag, selvfølgelig med Undtagelse af Nr. 16, som jeg tror uden Skade kan vedtages.

Finansministeren (Strup): Dengang man for omtrent ti Aar siden i Rigsdagen drøftede Forslaget til Lov om Amtsforvalternes Lønning, var et af de Punkter, om hvilket man vanskelig kunde opnaa Enighed, netop det, om der kun for Fremtiden skulde være een Amtstue i hver Amtsradsreds. Man hjalp sig ud over denne Vanskelighed ved i Lovens § 5 at indføre en Bestemmelse om, at, hvor der var mere end een Amtstue i en Amtsradsreds, skulde det ved den første Vacance, der indtraadte, afgjøres ved Lov, ikke, at Amtstuen skulde nedlægges, men hvor vidt den skulde nedlægges. Med andre Ord, man udsatte Afgjørelsen af den Menighed, der var tilstede paa den Tid, da man forhandlede Lønningsloven, indtil hvert enkelt Tilfælde kom til at foreligge. Det er altsaa en Misforstaaelse, dersom Nogen skulde mene, at man i Aaret 1870 fra Lovgivningsmagtens Side havde i Principet fastslaaet, at der kun skulde være een Amtstue i hver Amtsradsreds. Bestemmelsen var et Kompromis, en Udsættelse af Afgjørelsen af en Strid, en Menighed fra den Tid, da Lønningsloven forhandlede, indtil det enkelte Tilfælde kom til at foreligge. Dette fremhæver jeg udtrykkelig for at værgemig imod, at jeg ved ikke i den nye Lov om Lønninger for Amtsforvaltere at optage nogen Bestemmelse om Nedleggelsen af den ene Amtstue, hvor der endnu er Doubletter, hvor der endnu er to i en Amtsradsreds, skulde være kommen i Modstrid med et i 1870 vedtaget Princip, thi det er ikke Tilfældet. Løvrigt var det jo fuldstændig tillabeligt saavel fra Regjeringens som fra Thingets Side at have forandret Anskuelse siden 1870, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om det ærede Thing nu i 1880 vilde fuldstændig abandonnere den efter min Mening ganske urigtige Forudsætning, man gik ud fra, dengang man i 1870 vilde søge Amtstuer nedlagte i stort Maal, og da man ikke i Diebliffet kunde naae det, saa i alt Fald vilde forbeholde sig, hver Gang der kom en Vacance, paany at optage denne Strid. Jeg siger: den efter min Mening urigtige Forudsætning — den var i to Henseender urigtig. Den var urigtig, idet man antog, at derigennem